

แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

APPROACHES FOR DEVELOPING THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM USING
DIGITAL TECHNOLOGY IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS UNDER THE NETWORK FOR
PROMOTING EDUCATIONAL MANAGEMENT EFFICIENCY IN NORTHERN SUKSA
SONGKHRO SCHOOLS

¹พงศธร เปงวงศ์ และ ²อัมเรศ เนตาสิต

¹Pongtorn Pengwong and ²Ammaret Netasit

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

¹Master of Educational Program in Educational Administration, Lampang Rajabhat University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: pongtornz@hotmail.com

Received: 2025-03-12

Revised: 2025-03-19

Accepted: 2025-03-19

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 34 คน และครู จำนวน 251 คน รวมทั้งสิ้น 285 คน จากสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 17 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น รวมถึงการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน

สถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ มีลำดับความสำคัญดังนี้ ด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI modified = 0.215) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในลำดับที่สอง (PNI modified = 0.207) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในลำดับที่สาม (PNI modified = 0.204) ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในลำดับที่สี่ (PNI modified = 0.195) และด้านการส่งเสริมนักเรียน อยู่ในลำดับที่ห้า (PNI modified = 0.178)

2) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา

เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ประกอบด้วยแนวทางทั้งหมด 26 แนวทาง แบ่งเป็น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 6 แนวทาง ด้านการคัดกรองนักเรียน จำนวน 5 แนวทาง ด้านการส่งเสริมนักเรียน จำนวน 5 แนวทาง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา จำนวน 5 แนวทาง และด้านการส่งต่อนักเรียน จำนวน 5 แนวทาง

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา; ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน; เทคโนโลยีดิจิทัล

Abstract

The purpose of this research was to examine the essential requirements for developing a student support system using digital technology to enhance the efficiency of education management in schools under the Northern Educational Assistance School, and 2) investigate approaches for developing such a student support system using digital technology within the aforementioned school network. The sample consisted of 285 participants, including 34 school administrators and 251 teachers, from 17 schools in the Northern Regional Network for Enhancing Educational Management Efficiency for Schools for Children with Disabilities. The research instruments comprised a needs assessment questionnaire for developing the student support system using digital technology, designed as a five-point Likert scale and group discussion recording forms. Data analysis was conducted using basic statistical methods, including percentage, mean, standard deviation, and needs index, as well as qualitative content analysis.

The research findings revealed that;

1) The essential needs for developing a student care and support system using digital technology in the educational network of the Northern Region's Schools for the Underprivileged are prioritized as follows: Student referral ranked first with the highest necessity index (PNI modified = 0.215), individual student recognition ranked second (PNI

modified = 0.207), prevention and problem-solving ranked third (PNI modified = 0.204), student screening ranked fourth (PNI modified = 0.195), student promotion ranked fifth (PNI modified = 0.178).

2) Guidelines for Developing a Student Support System Using Digital

Technology in Educational Institutions; The Northern Regional Network for Enhancing the Efficiency of Educational Management in Special Education Schools consists of a total of 26 guidelines. These are categorized as follows: 6 guidelines on individual student identification, 5 guidelines on student screening, 5 guidelines on student promotion, 5 guidelines on prevention and problem-solving, and 5 guidelines on student referral.

Keywords: Approaches for Developing; Student Care and Support System; Digital Technology

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 จุดมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 กำหนดว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ทั้งนี้โดยยึดแนวทางการจัดการศึกษาในหมวด 4 มาตรา 23 ที่ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมและในมาตรา 24(4) ได้กำหนดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดกระบวนการสอนผสมผสานความรู้ด้านต่าง ๆ รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) ที่เน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้ พร้อมทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และศีลธรรมสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคงและพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (Office of the National Economic and Social Development Council, 2017)

เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ได้นำแนวทางในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน Department of Mental Health, Ministry of Public Health (2003) มาดำเนินการในสถานศึกษา พบว่าการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่ตั้งเป้าไว้ สาเหตุหลักคือผู้บริหารสถานศึกษาและครูในบางโรงเรียนยังขาดความรู้และความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานตามระบบนี้อย่างลึกซึ้ง ผู้บริหารบางรายไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาระงานเอกสารและขั้นตอนที่ซับซ้อนทำให้เวลาการดูแลนักเรียนลดลง และการประสานงานกับหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องยังไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานไม่สามารถเป็นไปตามแผนที่วางไว้ได้ (Bureau of Special Education Administration, 2022)

ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ได้เข้ามามีบทบาทในทุกภาคส่วนของการบริหารจัดการศึกษา Ministry of Digital Economy and Society (2016) จึงมีความจำเป็นที่จะปรับปรุงและพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาวรรณกรรมและปัญหาที่ได้อ่านมาข้าง ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญจึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาความต้องการจำเป็นและเป็นแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ เพื่อ นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับบริบทและสภาวะปัจจุบันของ เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ด้วยการจัดระบบการใช้ งานเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน สถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ภาคเหนือ ให้เกิด ประโยชน์สูงสุด ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

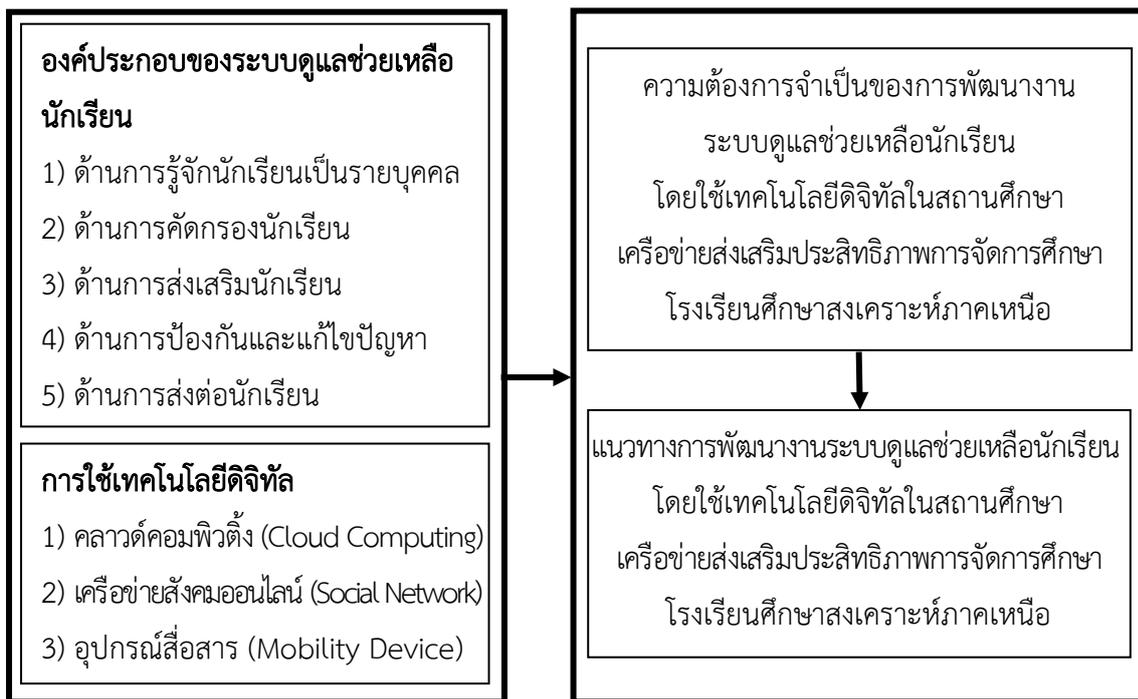
กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ (Department of Mental Health, 2001) ได้องค์ประกอบ 5 องค์ประกอบดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของ Kisukphan (2016), Office of the Civil Service Commission (2017), Buehler (2016), Jindanurak (2017), Niamthong (2018) และ Rungruangasuk (2018) ซึ่งผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบจากหลักการที่ตรงกันมากที่สุด ประกอบด้วย

1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)
2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)
3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

ผู้วิจัยได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 1,085 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 85 คน และ ครู จำนวน 1,000 คน จากสถานศึกษา 17 แห่ง

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูและผู้บริหารสถานศึกษาในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป (ตาราง Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % และระดับความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ .05

2.2 แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 34 คน และ ครู จำนวน 251 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลด้านการบริหารการจัดการเรียนรู้ และด้านการใช้ภาษา จำนวนทั้งสิ้น 5 คน จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) พบว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.969

2) ผู้วิจัยดำเนินการยื่นขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

3) ทำหนังสือถึงประธานกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

4) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการกรอกแบบสอบถามผ่านระบบออนไลน์ (Google Form) โดยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามให้สถานศึกษาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนกลับมา เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

3) แปรผลระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

4) วิเคราะห์ความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index = $PNI_{modified}$)

5) ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสร้างข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

ในขั้นตอนดังกล่าวนี้เป็นการตรวจสอบเพื่อยืนยันความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การยกร่างแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

ส่วนที่ 2 การตรวจสอบเพื่อยืนยันความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้มีจำนวน 7 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม แยกตามบทบาทหน้าที่ โดยคัดเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติ ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งทางด้านการบริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 5 ปี มีผลงานเชิงประจักษ์ในด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือด้านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหาร

สถานศึกษา จำนวน 2 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ที่มีประสบการณ์ในด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 5 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ประเด็นการสนทนากลุ่ม ใช้ในการตรวจสอบเพื่อยืนยันความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนา งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ที่ได้จัดทำขึ้นตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด

2) แบบสอบถามเพื่อยืนยันความเหมาะสมของร่างแนวทางการพัฒนา งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ เป็นลักษณะข้อคำถามตามขอบเขตเนื้อหาที่กำหนด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดสนทนากลุ่มเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างแนวทางการพัฒนา งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ที่ผู้วิจัยยกร่างขึ้น

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลในการจัดสนทนากลุ่ม

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา นำข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิมาพิจารณาฉันทามติและปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำมาจัดทำเป็นแนวทางการพัฒนา งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนา งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นของการพัฒนา งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ในภาพรวม

รายการ	PNI _{modified}	ลำดับที่
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	0.207	2
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	0.195	4
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน	0.178	5

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	0.204	3
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	0.215	1

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ เมื่อพิจารณาด้านความต้องการจำเป็น พบว่า การพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในด้านการส่งต่อนักเรียน เป็นลำดับที่หนึ่ง ($PNI_{modified} = 0.215$) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นลำดับที่สอง ($PNI_{modified} = 0.207$) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาคือ เป็นลำดับที่สาม ($PNI_{modified} = 0.204$) ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นลำดับที่สี่ ($PNI_{modified} = 0.195$) และด้านการส่งเสริมนักเรียน เป็นลำดับที่ห้า ($PNI_{modified} = 0.178$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ พบว่า มีจำนวนแนวทางทั้งสิ้น 26 แนวทาง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย 6 แนวทาง ดังนี้

1) สถานศึกษาสนับสนุนการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ Google Drive เพื่อจัดทำระเบียบสะสมของนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการและเข้าถึงข้อมูล 2) สถานศึกษาสนับสนุนการใช้สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อบันทึกข้อมูลและดูสถิติการเข้าเรียนของนักเรียนอย่างเป็นระบบ 3) สถานศึกษาสนับสนุนการพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ครูสามารถบันทึกและติดตามพฤติกรรมของนักเรียนได้แบบเรียลไทม์ (Real Time) 4) สถานศึกษาสนับสนุนการพัฒนาระบบที่ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน เพื่อเสนอแนวทางการดูแลที่เหมาะสมเป็นรายบุคคล 5) สถานศึกษาสนับสนุนการใช้ Facebook, Line, และ Messenger เป็นช่องทางการสื่อสารความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนักเรียนเป็นรายบุคคล และ 6) สถานศึกษาสนับสนุนการจัดทำแฟ้มสะสมผลงานนักเรียนในรูปแบบดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งครูและผู้บริหาร

ด้านการคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 5 แนวทาง ดังนี้

1) สถานศึกษาสนับสนุนการใช้ Google Sheets ในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อช่วยคัดกรองนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ 2) สถานศึกษาสนับสนุนการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook, Line, Messenger เป็นช่องทางให้ครูและผู้บริหารสามารถคัดกรองนักเรียนผ่านการสื่อสารและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น 3) สถานศึกษาสนับสนุนการพัฒนาแบบทดสอบออนไลน์สำหรับคัดกรองนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนหรือพฤติกรรม 4) สถานศึกษาสนับสนุนการส่งเสริมการใช้แอปพลิเคชันที่ช่วยให้ครูสามารถบันทึกผลการคัดกรองได้ทุกที่ทุกเวลา และ 5) สถานศึกษาสนับสนุนการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟนเพื่อให้ครูและผู้บริหารสามารถเข้าถึงข้อมูลการคัดกรองได้อย่างรวดเร็ว

ด้านการส่งเสริมนักเรียน ประกอบด้วย 5 แนวทาง ดังนี้

1) สถานศึกษานับสนุนการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ใช้ในการสร้างและจัดการทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น เอกสาร บทเรียน วิดีโอ เพื่อส่งเสริมนักเรียนในรูปแบบออนไลน์ 2) สถานศึกษานับสนุนการพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับเผยแพร่สื่อการเรียนรู้ เช่น บทเรียนและวิดีโอ เพื่อให้นักเรียนเข้าถึงได้ทุกที่ 3) สถานศึกษานับสนุนการใช้แอปพลิเคชันในการติดตามการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมการเรียนรู้ 4) สถานศึกษานับสนุนการจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียน (Classroom meeting) โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook, Line, Messenger เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ และ 5) สถานศึกษานับสนุนการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook, Line, Messenger ในการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ประกอบด้วย 5 แนวทาง ดังนี้

1) สถานศึกษานับสนุนกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ Google Form, Google Docs หรือ Google Drive ในการบันทึกการให้คำปรึกษา เพื่อนำไปวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหา 2) สถานศึกษานับสนุนการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนเพื่อส่งการแจ้งเตือนเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนให้กับครูและผู้ปกครองแบบเรียลไทม์ (Real Time) 3) สถานศึกษานับสนุนให้มีการประชุมและวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook, Line, Messenger เป็นช่องทางในการประสานงานการประชุมและวางแผน 4) สถานศึกษานับสนุนการพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยส่งการแจ้งเตือนปัญหาของนักเรียนไปยังครูและผู้ปกครอง และ 5) สถานศึกษานับสนุนการใช้ปัญญาประดิษฐ์ AI ในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน เพื่อระบุแนวโน้มของปัญหาและวางแผนแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านการส่งต่อนักเรียน ประกอบด้วย 5 แนวทาง ดังนี้

1) สถานศึกษานับสนุนการใช้ Google Drive และ Google Docs เพื่อจัดเก็บและส่งต่อรายงานข้อมูลนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญ 2) สถานศึกษานับสนุนการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาผ่านคลาวด์คอมพิวเตอร์ Google Sheet, Google Docs หรือ Google Drive ในการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียน 3) สถานศึกษานับสนุนการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook, Line, Messenger เป็นช่องทางในการประชุมปรึกษากรณีให้กับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษาเพื่อช่วยเหลือนักเรียน 4) สถานศึกษานับสนุนการใช้ระบบ AI เพื่อแนะนำหน่วยงานหรือผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมในการส่งต่อนักเรียน และ 5) สถานศึกษานับสนุนการพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ครูสามารถส่งข้อมูลนักเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ” ได้สร้างองค์

ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านที่ควรได้รับการพัฒนาที่สุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ Cloud Computing AI และเครือข่ายสังคมออนไลน์ ในการบริหารจัดการข้อมูลอย่างแม่นยำและรวดเร็ว ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นลำดับที่สอง สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ Cloud Computing และเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นลำดับที่สาม สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้แอปพลิเคชันแจ้งเตือน และระบบติดตามแบบเรียลไทม์ ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นลำดับที่สี่ สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ AI และระบบวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และด้านการส่งเสริมนักเรียน เป็นลำดับที่ห้า สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์สนับสนุนการเรียนรู้และกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมเชิงบวก การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วยเพิ่มความแม่นยำในการบริหารจัดการข้อมูล ทำให้สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทันเวลาที่ และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญที่สถานศึกษาสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ” ได้แสดงผลการศึกษาและแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ซึ่งสามารถแยกอภิปรายได้ตามจุดประสงค์ ดังนี้

1. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ เป็นการศึกษาโดยใช้กระบวนการส่งเสริม สนับสนุน นักเรียน อย่างมีขั้นตอนและกระบวนการที่ชัดเจนอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน ในการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยในกระบวนการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้สามารถดำเนินงานตามขั้นตอนหรือตามแผนที่วางไว้ได้ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษายังสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตในการ

จัดเก็บข้อมูลและติดตามนักเรียนแบบเรียลไทม์ (Real Time) ส่งผลให้ครูสามารถรู้จักนักเรียนได้ลึกซึ้งและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Mental Health (2001) กล่าวว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นหัวใจสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากข้อมูลที่แม่นยำและครบถ้วนช่วยให้สามารถวางแผนการดูแลได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Biddle (2009) กล่าวว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อดูแลและติดตามกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงซึ่งพบว่า การบันทึกข้อมูลในเชิงลึกและต่อเนื่องทำให้ผู้บริหาร ครูสามารถคาดการณ์สถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นพร้อมทั้งปรับแผนการสอนและแผนดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและสอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของนักเรียนแต่ละคน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีความยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่นักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้คลาวด์คอมพิวเตอร์ตั้งและแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนช่วยให้กระบวนการคัดกรองมีความรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น การค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Office of the Basic Education Commission (2008) กล่าวว่า การคัดกรองที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยข้อมูลที่ทันสมัยและถูกต้อง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสมในการยกระดับประสิทธิภาพในด้านการคัดกรองนักเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Biddle (2009) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนโดยใช้ระบบติดตามนักเรียนที่มีความเสี่ยงสูงสามารถช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้ โดยเฉพาะเมื่อมีการใช้เครื่องมือและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อระบุนักเรียนที่อาจเผชิญกับปัญหาในการเรียน ช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถเข้าช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการสร้างและจัดการทรัพยากรการเรียนรู้ผ่านคลาวด์คอมพิวเตอร์ รวมถึงการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งความรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง การค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phlaengchanthuek (2011) กล่าวว่า การส่งเสริมนักเรียนโดยใช้สื่อดิจิทัลจะช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้เรียนมากขึ้นสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Williamson (2013) กล่าวว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์สามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของนักเรียนและเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ในกระบวนการเรียนรู้และยังสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการสร้างและจัดการ

ทรัพยากรการเรียนรู้ผ่านคลาวด์คอมพิวเตอร์ รวมถึงการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งความรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง การค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Mental Health (2011) กล่าวว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว และการสื่อสารอย่างต่อเนื่องกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Biddle (2009) กล่าวว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยใช้ระบบติดตามนักเรียนที่มีความเสี่ยงผ่านเครื่องมือดิจิทัลและการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาสามารถคาดการณ์ความเป็นไปได้ของปัญหาและวางแผนการจัดการอย่างเป็นระบบได้ดียิ่งขึ้นและหากผู้บริหารสถานศึกษา ครูมีช่องทางสื่อสารกับผู้ปกครองแบบเรียลไทม์ ก็จะช่วยลดระยะเวลาในการประสานความช่วยเหลือ อีกทั้งยังช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ นักเรียน

5) ด้านการส่งต่อนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่า ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้แอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟนและแพลตฟอร์มคลาวด์ในการแจ้งเตือนและบันทึกข้อมูลการให้คำปรึกษานักเรียนช่วยให้การป้องกันและแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Mental Health (2011) กล่าวว่า การส่งต่อนักเรียนต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องและการสื่อสารที่ต่อเนื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างกระบวนการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Office of the Basic Education Commission (2004) กล่าวว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครบวงจรจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและหน่วยงานภายนอกอื่น ๆ ซึ่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเชื่อมโยงข้อมูล การประสานงาน และการติดตามงานอย่างเป็นระบบ จะทำให้การส่งต่อนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 6 แนวทาง สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี เช่น Cloud Computing, Social Network, และอุปกรณ์พกพา เพื่อรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลนักเรียนในรูปแบบดิจิทัล ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลของนักเรียนได้สะดวกและแม่นยำขึ้นการนำเทคโนโลยีมาช่วยให้ผู้บริหารและครูสามารถติดตามพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียนแบบเรียลไทม์ (Real Time) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Department of Mental Health (2001) กล่าวว่า องค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า “การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล” เป็นขั้นตอนสำคัญในการดูแลนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kosse (2005) กล่าวว่า การมีระบบบันทึกข้อมูลที่ครอบคลุม ช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์แนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนและตอบสนองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งการคาดการณ์ปัญหา ติดตามผลการเรียนรู้ ตลอดจนการปรับกิจกรรมหรือแผนการสอนให้ตรงกับบริบทของผู้เรียน

2) ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 5 แนวทาง สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ Google Sheets, แอปพลิเคชันบน อุปกรณ์พกพา และเครือข่ายสังคมออนไลน์สามารถช่วยในการคัดกรองและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนได้อย่าง แม่นยำ และเทคโนโลยีช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเป็นระบบและรวดเร็วมากขึ้น สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Choksakul (2016)กล่าวว่า การคัดกรองที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยข้อมูลที่ทันสมัยและถูกต้อง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสมในการยกระดับประสิทธิภาพในด้านการคัดกรองนักเรียน และสอดคล้องกับ Office of the Basic Education Commission (2008) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียนควร เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนชัดเจน อาศัยข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และมีการบันทึกผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครู และผู้บริหารสามารถประเมินสภาพนักเรียนได้อย่างเที่ยงตรงและทัน่วงที

3) ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 5 แนวทาง สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ Cloud Computing Social Network และแอปพลิเคชันการเรียนรู้ เพื่อเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ การนำ เทคโนโลยีมาใช้ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phlaengchanthuek (2011) กล่าวว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อให้เกิด “การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม” ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสโต้ตอบแสดงความคิดเห็น และร่วมมือกันในกระบวนการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Office of the Basic Education Commission (2008) กล่าวว่า การส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนด้วยสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสมเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ Williamson (2013) กล่าวว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) มีบทบาทสำคัญใน การช่วยให้เกิดการสื่อสารสองทางที่กระตุ้น “การปฏิสัมพันธ์” ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ตลอดจนผู้เรียน ด้วยกันเอง ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีชีวิตชีวามากขึ้น

4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษา สงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 5 แนวทาง สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้แอปพลิเคชันแจ้งเตือน AI วิเคราะห์ พฤติกรรม และเครือข่ายสังคมออนไลน์ สามารถช่วยให้การแก้ไขปัญหาให้นักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคโนโลยีช่วยให้การแจ้งเตือนปัญหาที่มีความรวดเร็วสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางป้องกันได้ อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tripiriyaa (2017) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ บริหารจัดการข้อมูล ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ หากครูหรือผู้ปกครองมีการบันทึกเหตุการณ์พฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในคลาวด์หรือแอปพลิเคชัน สถานศึกษาจะสามารถติดตามประเมินระดับความรุนแรงของปัญหาได้อย่างต่อเนื่อง และวางแผน ดำเนินการแก้ไขได้ทัน่วงที และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Biddle (2009) กล่าวว่า การใช้ระบบติดตาม นักเรียนที่มีความเสี่ยง ควบคู่ไปกับการสื่อสารอย่างเป็นระบบ ช่วยให้สถานศึกษาสามารถลดโอกาสเกิด

พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะเมื่อสามารถแจ้งเตือนปัญหาได้ทันเวลาและเชื่อมโยงข้อมูลไปยังบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้ครบถ้วน

5) ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ จำนวน 5 แนวทาง สถานศึกษาควรสนับสนุนการใช้ Google Drive, AI และเครือข่ายสังคมออนไลน์ ช่วยให้การส่งต่อนักเรียนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีช่วยลดความล่าช้าในการส่งต่อนักเรียนให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและช่วยให้การติดตามผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ Department of Mental Health (2011) กล่าวว่า การส่งต่อนักเรียนต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องและการสื่อสารที่ต่อเนื่องการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในขั้นตอนดังกล่าวจึงช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนได้อย่างครบถ้วน ทันเวลา และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ Biddle (2009) กล่าวว่า การใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการส่งต่อนักเรียน สามารถช่วยให้การจัดการเคสของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเป็นไปได้อย่างครอบคลุมและรวดเร็ว ทั้งยังเพิ่มความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาและวางแผนช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับ Department of Mental Health (2001) กล่าวว่า การส่งต่อนักเรียนจะมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อทุกภาคส่วนมีข้อมูลที่ถูกต้องและทันการณ์ เช่น ประวัติครอบครัว ข้อมูลพฤติกรรม สุขภาพจิต และข้อมูลผลการเรียน ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอและสามารถแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างโปร่งใสและปลอดภัย

สรุป

แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ เป็นการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือที่ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในด้านการส่งต่อนักเรียน เป็นลำดับที่หนึ่ง ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นลำดับที่สอง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นลำดับที่สาม ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นลำดับที่สี่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน เป็นลำดับที่ห้า ตามลำดับ และมีแนวทางทั้งสิ้น 26 แนวทาง ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 6 แนวทาง ด้านการคัดกรองนักเรียน จำนวน 5 แนวทาง ด้านการส่งเสริมนักเรียน จำนวน 5 แนวทาง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา จำนวน 5 แนวทาง และด้านการส่งต่อนักเรียน จำนวน 5 แนวทาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ของหน่วยงานและองค์กร ถึงการพัฒนาประสิทธิภาพส่วนบุคคล ตลอดจนการเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อยอดสำหรับผู้ที่สนใจ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ สามารถนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในด้านการส่งต่อนักเรียน เป็นลำดับที่หนึ่ง ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นลำดับที่สอง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เป็นลำดับที่สาม ด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นลำดับที่สี่ ด้านการส่งเสริมนักเรียน เป็นลำดับที่ห้า มาวางแผนและกำหนดเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพ และสอดคล้อง กับบริบทของโรงเรียนในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ มากยิ่งขึ้น

2) เครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ สามารถนำผลการวิจัยในประเด็นแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จำนวนทั้งสิ้น 26 แนวทาง มาบรรจุเป็นนโยบายหลักของเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือเพื่อขับเคลื่อนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการวางระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในสถานศึกษาในเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ภาคเหนือ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับ

- 1) ควรศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
- 2) ควรศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

References

- Biddle, V. S. (2009). *Student assistance program outcomes of students at risk for suicide (Doctoral dissertation)*. Dissertation Abstracts International, 69(8), 118.
- Buehler, D. (2016). *Digital leadership & strategy & online*. [Online]. Retrieved from <http://www.slideshare.net/onekanzuru/how-to-kick-assonline-part-1-digitalleadership-strategy-doyle-buehlerdigital-leadership>
- Bureau of Special Education Administration. (2022). *Annual action plan for the fiscal year 2022*. Bureau of Special Education Administration.
- Choksakul, S. (2016). Development of student screening guidelines using digital technology. *Journal of Research and Development*, 14(1), 30-50.

- Department of Mental Health. (2001). *Guidelines for student support system consultants*. Bangkok: Uranus Image Group.
- Department of Mental Health. (2003). *Handbook for Managing Student Care and Support Systems for Grade Levels 3-4 (Secondary School Years 1-6)*. Bangkok: War Veterans Organization of Thailand.
- Department of Mental Health. (2003). *Teacher's Handbook for Student Care and Support Systems for Grade Levels 1-2 (Primary School Years 1-6)*. Bangkok: War Veterans Organization of Thailand.
- Department of Mental Health. (2011). *Teacher's handbook for the student care system*. Bangkok: Uranus Image Group.
- Department of Mental Health. (2003). *Indicators and Assessment Manual for the Project on Mental Health Support Network Development and Substance Abuse Prevention in Educational Institutions for Academic Year 2003*. Bangkok: Beyond Publishing.
- Jindanurak, T. (2017). Teachers and students in the era of Thailand 4.0. *Sukhothai Thammathirat Open University Academic Journal*, 7(2), 14-29.
- Kisukphan, E. (2016). *School management in digital era*. [Online]. Retrieved from <http://www.trueplookpanya.com>
- Kosse, S. H. (2005). The effectiveness of student assistance programs: A meta-analysis. *Journal of School Psychology*, 43(2), 158-159.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Mathurin Phlaengchanthuek. (2011). Promoting learning through digital media. *Journal of Distance Education and Mass Communication*, 9(1), 1-12.
- Ministry of Digital Economy and Society. (2016). *Digital development plan for economy and society*. Bangkok: Ministry of Digital Economy and Society.
- National Economic and Social Development Council. (2017). *National strategy B.E. 2561-2580 (A.D. 2018-2037)*. Bangkok: Office of the Prime Minister.
- National Education Commission. (2010). *National Education Act B.E. 2542 (A.D. 1999) and amendments (3rd edition) B.E. 2553 (A.D. 2010)*. Bangkok: Office of the Prime Minister.
- Niamthong, N. (2018). *Looking at technology for education in the digital era*. [Online]. Retrieved from <https://www.scimath.org/article-technology/item/8477-2018-07-18-04-11-25>

Office of the Basic Education Commission. (2008). *Study on the implementation of the student support system in basic education institutions*. Bangkok: Cooperative Assembly of Thailand.

Office of the Civil Service Commission. (2017). *Digital skills for civil servants and public sector personnel to transition to a digital government*. [Online]. Retrieved from https://www.ocsc.go.th/digital_skills

Passachon Tripiriya. (2017). The use of information technology in student data management. *Journal of Educational Administration*, 12(2), 45-58.

Rungruangsuk, S. (2018). *Technology enhancing leadership skills*. [Online]. Retrieved from <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/644164>

Williamson, A. (2013). *Social media guidelines for parliaments*. Inter-Parliamentary Union.